

Mamot Bertran Oriola

2

Bonsoir Chis M: Millet: Agraeix'ho les amables
paraulles de la vostra tarjeta amb motiu de l'Himne a Maria Immaculada,
que m'heu enviat per Nadal. i Recordau les lèdes de Canà? - "No tenen
vi..." - "Poguéssiu sentir la mateixa veu dient-vos, en relació amb el seu
himne: - "No té música..."! - Per ajudar-hi, si és que aquesta és la solució
tat del Senyor, us envio una còpia, a màquina, de l'Himne, com si fos la
gera amb l'aigua de la fontana. Així podreu portar-lo a la butxaca... i al pensament.

Ahí, i impensadament, vaig trobar-me amb la Prover-
mathen. Em va dir: "Això és un himne! I hi sent rumor de multitud, que
és el que cal en un himne veritable. I té una força que sorprèn. i ja té mú-
sica?" "No", vaig respondre. I ella va concloure: "L'home per portar-n'hi
és en Chis M:..." Però us he dit el que us he dit, vet aquí.

Zambé - i ja fa més temps, potser dos anys - en Lluís Oriola,
de Vic, em va dir que tenien el pensament de musicar la "Centada de Nadal".

Figuren-vos la nova alegria, noués de pensar-ho! Com ja diu, ja l'he vista
sufplint tota una part - que realment, musicada, l'ompliria - dels tradicio-
nal, concerts nostres de Nadal. L'he vista en somnis, és clar, com veiem
tantes coses. Déu sap si l'he de veure d'altra manera. Però pel que pugui
ser, li demano el buf del seu Espectacle musical. Si mai volen que rimperi
per fer una lectura de la "Cantata" mis a ve, en tenir a la nostra disposició.
Múltip dit, ni hi tenir sempre com a amic afun. en el Cor del bur 7.

M. Serra

28 gener 1935.